

[Hendriksen.]

endnu vanskeligere at faa de unge Mennesker anbragt som Lærlinge, hvad enten det er i Kontorfaget eller indenfor Handelen.

I Anledning af, hvad der fra socialdemokratisk Side er anført, finder jeg det rigtigt at gøre opmærksom paa, at det Lovforslag, her er under Debat, ingenlunde dækker Handelens Ønsker med Hensyn til Lærlingenes Uddannelse; jeg betragter det som et Kompromis mellem forskellige Opfattelser, saa selv om der er gjort en Del fra den højtærede Indenrigsministers Side — det indrømmer jeg gerne — for, at dette Kompromis skal falde tilfredsstillende ud for begge Parter, er det ikke et Forslag, som paa nogen Maade maa opfattes saaledes, at det er ensidigt affattet i Principalernes Interesse, som man jo har ønsket at fremstille det, idet man har talt om en Klasselovgivning, noget, der er fuldkommen urigtigt; saaledes er Forholdet slet ikke.

J. C. A. Larsen: Selv om den højtærede Indenrigsminister ret grundigt har besvaret, hvad der er blevet fremført under denne Forhandling, vil jeg dog gerne knytte nogle Bemærkninger til forskellige Udtalelser, navnlig da et Par af de ærede Ordførere har henvendt sig direkte til mig.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Harald Jensen, udtalte, at det Lovforslag, som daværende Socialminister Borgbjerg fremsatte, indeholdt en Sikring for Lærlingenes forsvarlige Uddannelse. Den højtærede Indenrigsminister har jo til Dels svaret herpaa, men jeg vil gerne som Haandværker sige, at der var sikret dem en forsvarlig Uddannelse, for saa vidt nogen vilde tage dem efter den Lov — for der kunde jo ikke blive megen Uddannelse for Lærlingene, hvis man fuldstændig havde ophørt med at holde Lærlinge, og det var man godt paa Vej til.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at det var mit Parti, som havde den væsentlige Del af Skylden for, at vi ikke fik gennemført Lovforslaget af 1925—26 — det ærede Medlem tilføjede ganske vist, at det radikale Venstre havde afsvækket og afbleget det oprindelige Forslag, saa at det ikke var saa meget værd. Nej, det var det ærede Medlem og hans Parti, der var Skyld i, at vi ikke fik dette Lovforslag gennemført, idet man ganske doktrinært stod fast paa alle de nye Ting, Lovforslaget indeholdt, og som vi mente vilde virke rent ødelæggende paa Lærlingeuddannelsen. Hvis man havde haft nogen Forstaaelse og slaat

af paa sine Krav, kunde man sikkert have faaet gennemført Lovforslaget og derved undgaaet den Uro, der siden da har været om Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Harald Jensen vilde hævde, at det var Arbejdsgiverinteresser, Arbejdskøberinteresser, der var nedlagt i det foreliggende Lovforslag. Hertil vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem behøver jo blot at se paa Forholdene indenfor forskellige Fag her i København. Det ærede Medlem ved jo meget vel, at der er Fag, som absolut ikke vil og ikke kan holde Lærlinge, selv efter den Lov, vi har i Øjeblikket, fordi det er alt for kostbart. Murermesterforeningen her i København yder aarlig et ret stort Beløb til de Mestre, som vil uddanne Lærlinge, fordi det store Flertal af Murermestrene ikke ønsker at holde Lærlinge paa Grund af de Lovbestemmelser, vi har. Paa lignende Maade forholder det sig i andre Fag; jeg kan saaledes henvise til Malerfaget. Nej, det er saa vist ikke Arbejdsgiver- eller Arbejdskøberinteresser, her bliver dyrket. Det, der bør være afgørende, er Uddannelsen af de unge Mennesker, og derfor er det nødvendigt, at de kan komme paa de Steder, hvor der gives en god Uddannelse; men naar de Læremestre, som ellers ofrer en Del paa Lærlingeuddannelse, trækker sig tilbage, bliver hele Lærlingeuddannelsen jo i høj Grad forringet.

Det ærede Medlem mente, at der ikke er taget Hensyn til alle dem, som har Sønner og Døtre, men jeg maa dog mene, at ogsaa en hel Del af dem, der staar som Ledere og Mestre indenfor Haandværket, har Sønner og Døtre, som de gerne vil have ordentligt uddannet, jeg kan ikke tro andet, end at de først og fremmest ser paa, om deres Børn faar en god og forsvarlig Uddannelse paa et godt Lærested.

Det ærede Medlem omtalte en Bestemmelse om Ordensbøder, som var gaaet ud i Landstinget. Jeg skal ikke komme dybt ind herpaa; Landstinget har stemt denne Bestemmelse ud, og jeg lægger ikke stor Vægt paa den; men jeg kan dog ikke lade være med, da den nu er nævnt, i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at der dog maaske var nogen Mening i, at en Lærling, som mange Gange viser Skødesløshed overfor et kostbart Stykke Værktøj og ødelægger mere, end han paa flere Dage kan oprette, vidste, hvad Følgen heraf kunde blive. Det er jo desværre saaledes, at en Lærling, der ved Ligegyldighed og Skødesløshed har ødelagt et saadant Stykke Værktøj, en Time efter godt kan le af det,